

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ กก ๕๒๐๑/๑๑๐๘ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ทาหรือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น การปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งกำหนดว่า ททท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะจำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคา เกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญนั้น รวมถึงหนี้ที่เกิดจากการล้มละลายด้วยหรือไม่ และอำนาจ ในการอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญตามข้อ ๑๐ (๓) แห่งข้อบังคับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่กำหนดอำนาจในการพิจารณาอนุมัติจำหน่าย หนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ในกรณีเกินห้าล้านบาทให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ททท. ซึ่งเมื่อคณะกรรมการ ททท. อนุมัติแล้วจะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบอีกหรือไม่ ซึ่งเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ (บริษัท ไทยแลนด์ ดิวตี้ ฟรี ช็อปส์ จำกัด (บจก. TDFS)) ออกจากบัญชี ททท. โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

(๑) บจก. TDFS จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ โดยมี ททท. เป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมด มีทุนจดทะเบียน ๒๐๐ ล้านบาท ซึ่ง ททท. ได้ชำระทุนจดทะเบียน ครบถ้วนแล้ว และ บจก. TDFS ได้ว่าจ้างบริษัท แอเรียนต้า อินเตอร์-เนชั่นแนล จำกัด (บจก. ARI) จากประเทศไอร์แลนด์ มาเป็นผู้บริหารร้านค้าปลอดอากร โดยทำสัญญาจ้างเป็นเวลา ๕ ปี

(๒) บจก. TDFS ดำเนินกิจการได้ประมาณ ๑ ปี ๘ เดือน ก็ประสบปัญหาทางการเงิน สภาพคล่องทางการเงิน และเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว คณะกรรมการ ททท. จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๘ อนุมัติให้ ททท. ให้ยืมเงินรายได้แก่ บจก. TDFS ในวงเงินคราวละไม่เกิน ๕ ล้านบาท เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานตามความจำเป็น โดยกำหนดระยะเวลาในการใช้คืน ๑ ปี อัตราผลตอบแทนตามอัตราของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และกำหนดให้ผู้ว่าการ ททท. เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเงินในแต่ละคราว เมื่อได้ดำเนินการแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการ ททท. เพื่อทราบต่อไป

(๓) บจก. TDFS ได้ยืมเงินจาก ททท. รวม ๒๖ ครั้ง เป็นเงิน ๑๓๐ ล้านบาท ได้ใช้ คืนเงินต้นรวม ๕ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๒๕ ล้านบาท คงเหลือ ๒๑ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๑๐๕ ล้านบาท และต่อมาคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๐ มีมติอนุมัติให้ ททท. ทดรองจ่ายเงิน

ค่าจ้างคงค้างตามสัญญาจ้างบริหารระหว่าง บจก. ARI กับ บจก. TDFS เพื่อให้สัญญาสิ้นสุดโดยเร็ว โดยมีความประสงค์จะให้เอกชนรายใหม่เข้าไปรับช่วงการดำเนินงานแทน ซึ่ง ททท. ได้จ่ายเงินค่าบริการค้างชำระให้แก่ บจก. ARI เป็นเงินจำนวน ๖๒ ล้านบาท รวมเป็นเงินที่ บจก. TDFS ค้างชำระ ททท. ทั้งสิ้น ๑๖๗ ล้านบาท

(๔) ททท. ได้มีหนังสือทวงถาม บจก. TDFS ให้ดำเนินการชำระหนี้เงินที่ค้างชำระคืน ททท. จำนวน ๒ ฉบับ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ต่อมาธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้เป็นโจทก์ฟ้อง บจก. TDFS เป็นคดีล้มละลายต่อศาลล้มละลายกลาง และศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔ และมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๘๖๖/๒๕๔๔ ให้ บจก. TDFS เป็นบุคคลล้มละลายในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๕

(๕) กรมบังคับคดี มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แจ้งจำนวนส่วนแบ่งที่ ททท. ในฐานะเจ้าหนี้รายที่ ๕ จะได้รับจากการแบ่งทรัพย์สินครั้งที่สุด ร้อยละ ๐.๒๘๖ คิดเป็นเงิน ๗๐๙,๙๙๘.๑๒ บาท ผู้ว่าการ ททท. จึงได้อนุมัติให้มีการปรับปรุงบัญชีให้เป็นไปตามหลักการบัญชีทั่วไป เนื่องจาก บจก. TDFS สิ้นสภาพนิติบุคคล เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ททท. จึงได้ปิดบัญชีเงินลงทุนของ บจก. TDFS จำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ออกจากงบการเงินของ ททท. ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ โดยในการนี้ ททท. จึงได้ตั้งสำรองหนี้สูญเต็มจำนวน ๑๖๖,๒๙๐,๐๐๑.๘๘ บาท ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๘

ททท. จึงขอหารือว่าตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดให้ ททท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญได้นั้น หมายความว่ารวมถึงหนี้ที่เกิดจากการล้มละลายด้วยหรือไม่ และอำนาจในการอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญตามข้อ ๑๐ (๓) แห่งข้อบังคับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ให้อำนาจในการพิจารณาอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ในกรณีเกินห้าล้านบาทเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ททท. เมื่อคณะกรรมการ ททท. อนุมัติแล้วจะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีอีกหรือไม่ เพื่อที่ ททท. จะได้ดำเนินการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ) ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การจำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมถึงการจำหน่ายหนี้ที่เกิดจากการล้มละลายด้วยหรือไม่ เห็นว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และมีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งรวมถึงประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นรวมถึงการระดมทุน หรือร่วมทุนเพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว กู้หรือยืมเงินภายใน

และภายนอกราชอาณาจักร ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฯลฯ ตามมาตรา ๘^๖ และมาตรา ๙^๖ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยฯ โดยการกระทำการกิจการตามขอบวัตถุประสงค์เช่นว่านั้น บางกิจการเป็นการดำเนินการในทางธุรกิจซึ่งการเกิดหนี้สูญย่อมถือเป็นกรณีปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ บทบัญญัติมาตรา ๑๗ (๔)^๖ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยฯ และข้อ ๔^๖ แห่งข้อบังคับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยฯ ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๔^๕ และข้อ ๗^๖ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้กำหนดให้รัฐวิสาหกิจสามารถจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชีได้ภายในเงื่อนไขที่กำหนด

เมื่อกรณีตามข้อหาหรือนีปรากฏว่า ได้มีการจัดตั้งบริษัท ไทยแลนด์ ดิวตี้ ฟรี ช็อปปิ้ง จำกัด (บจก. TDFS) ขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ โดยมี ททท. เป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมด

มาตรา ๘ ททท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๙ ให้ ททท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นรวมถึงการลงทุน หรือร่วมทุนเพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

(๘) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(๙) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๗ ททท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปได้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๔ การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของ ททท. ให้กระทำการได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๔ ลงมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ฝ่ายเศรษฐกิจซึ่งมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจมีอำนาจในการจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน โดยได้กำหนดให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจทุกแห่งเร่งดำเนินการกำหนดหรือแก้ไขปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ พระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาให้เป็นไปตามข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๗ ลูกหนี้ที่มีใช้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจรายใด ถ้าไม่เป็นที่แน่นอนว่าจะเรียกชำระหนี้ได้หรือค้างชำระหนี้เกินกว่าหนึ่งปีขึ้นไปนับจากวันที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ให้รัฐวิสาหกิจตั้งสำรองหนี้สูญเท่ากับจำนวนลูกหนี้นั้น แต่ถ้าไม่เกินหนึ่งปี ให้รัฐวิสาหกิจตั้งสำรองหนี้สูญตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

ลูกหนี้รายใดที่รัฐวิสาหกิจไม่อาจเรียกร้องให้ชำระหนี้ได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ตัดบัญชีออกเป็นหนี้สูญเฉพาะส่วนที่ไม่อาจเรียกร้องให้ชำระหนี้ได้เท่านั้น

และ บจก. TDFS ได้มีการยืมเงินจาก ททท. หลายครั้ง รวมเป็นเงินที่ บจก. TDFS ค้างชำระ ททท. จำนวน ๑๖๗ ล้านบาท บจก. TDFS จึงมีสถานะเป็นลูกหนี้ของ ททท. ซึ่งต่อมาเมื่อ บจก. TDFS ได้ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายและมีการแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้แล้ว และ ททท. ก็ได้รับ ส่วนแบ่งดังกล่าวด้วยแล้ว หนี้ดังกล่าวจึงเข้าลักษณะหนี้ที่ ททท. สามารถดำเนินการจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้ของ ททท. ได้ตามนัยข้อ ๔^๗ ประกอบกับข้อ ๕^๘ และข้อ ๖^๙ แห่งข้อบังคับ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ และเมื่อหนี้ดังกล่าว เป็นหนี้ที่ ททท. สามารถจำหน่ายเป็นหนี้สูญได้ การจำหน่ายหนี้ที่นอกจากบัญชีของ ททท. จึงย่อมต้องส่งผลทำให้ทรัพย์สินของ ททท. ลดลงด้วย ดังนั้น การจำหน่ายหนี้ที่เกิดจาก การล้มละลายตามข้อเท็จจริงที่หาเรื่องนี้จึงเข้าลักษณะเป็นการจำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกิน หนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญตามมาตรา ๑๗ (๔)^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย

ประเด็นที่สอง กรณีการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนเกิน ห้าล้านบาท เมื่อคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้พิจารณาอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญนั้น ตามนัยข้อ ๑๐ (๓) แห่งข้อบังคับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้ว ททท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะ ดำเนินการจำหน่ายหนี้สูญดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดเงื่อนไขในการจำหน่ายทรัพย์สินออกจาก บัญชีเป็นสูญไว้ โดยได้กำหนดให้ ททท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญได้ ซึ่งแม้กรณีนี้ จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๔^{๑๑} เห็นชอบตามมติ ของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ฝ่ายเศรษฐกิจซึ่งมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจมีอำนาจในการจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณี

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^๘ข้อ ๕ การจำหน่ายหนี้สูญ ต้องเป็นหนี้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหนี้ที่เกิดจากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการดำเนินงานหรือหนี้ที่ไดรวมเป็น เงินได้ในคำณวนกำไรสุทธิที่ไม่อาจเรียกร้องให้ชำระได้

(๒) เป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความซึ่งมีหลักฐานโดยชัดแจ้งที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘

(๓) เป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความแต่ไม่มีหลักฐานหรือมีหลักฐานไม่เพียงพอที่จะฟ้องลูกหนี้ได้ หรือ

(๔) เป็นหนี้ที่ขาดอายุความ

^๙ข้อ ๖ ในกรณีหนี้ของลูกหนี้แต่ละราย มีจำนวนเกินห้าแสนบาท และเป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความ ซึ่งมีหลักฐานโดยชัดแจ้งที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้ หากได้ดำเนินการดังต่อไปนี้แล้ว ให้จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลายหรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีล้มละลาย และได้มีการประนอมหนี้กับลูกหนี้โดยศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยกับ การประนอมหนี้ นั้น หรือลูกหนี้ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย และได้มีการแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ ครั้งแรกแล้ว

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

โดยไม่จำกัดวงเงิน โดยกำหนดให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจทุกแห่งเร่งดำเนินการกำหนด หรือแก้ไขปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ พระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาให้เป็นไปตามข้อเสนอ ของกระทรวงการคลัง และต่อมาคณะกรรมการ ททท. ได้มีการออกข้อบังคับการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยข้อ ๑๐ (๓)^{๒๒} กำหนดให้อำนาจในการพิจารณาอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ในกรณีเกินห้าล้านบาท เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ททท. อันเป็นหลักการที่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๔^{๒๓} แล้วก็ตาม แต่เมื่อกรณียังไม่มีการแก้ไขความในบทบัญญัติมาตรา ๑๗ (๔)^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยฯ ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ททท. จึงยังคงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ททท. ได้พิจารณา อนุมัติให้ ททท. จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้แต่ละรายที่มีจำนวนเกินห้าล้านบาทตามข้อ ๑๐ (๓) แห่งข้อบังคับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ฯ แล้ว ททท. ต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจึงจะดำเนินการ จำหน่ายหนี้สูญนั้นได้ต่อไป

(นายดิศทัต ोโตระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๙

^{๒๒} ข้อ ๑๐ อำนาจในการพิจารณาอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้แต่ละรายให้เป็นไปดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) คณะกรรมการ เกินห้าล้านบาท

^{๒๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๒๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น